

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői Iroda

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

A békekonferencia.

Pécs, 1899. július 7.

Mikor a minden oroszok hatalmas cárja a fegyverkezés megszüntetése és a leszerelés tárgyában megtette világra szóló indítványát, a gyakorlati politikusok fölkacagtak, vagy valami hátsó gondolat után kutattak, a melylyel az orosz kényúr be akarja csapni a világot, a vicclapok munkatársai pedig kapva-kaptak az alkalmon, mert már rég nem akadt az élcélődésre oly alkalmas és hálás tárgy, mint ez a leszerelési indítvány attól a hatalomtól, a melynek nagy hadi ereje egyik főokát képezte az európai államok megfeszített fegyverkezésének.

Mert a mi államaink még mindig a régi római közmondásnál tartanak: si vis pacem, para bellum; ha békét akarsz, készülj a háborúra. S ez szülte meg a fegyveres békét, a melyben a soha nem is álmódott rengeteg haderők, a végtelenségig tökéletesített gyilkoló szerszámok eleve elveszik mindenkinek a kedvét a támadástól, de amely fűlemészti a nemzetek anyagi erejét, kerékkötője minden kulturális haladásnak s kutforrása a szociális elégedetlenségnek.

A nyakig fegyverben álló államok büszkén utaltak arra, hogy ők a békének legmegbízhatóbb barátai és őrei, de azért

udvariasságból a hatalmas indítványozó iránt, elküldték képviselőiket a hágai békekonferenciára, mely ha nem is fog használni, de nem is árt, legfőleg ujjabb költségeket okoz, a melyet minden állam a béke szent nevében bátran beállithat hadügyi budgetjébe, ahol egypár százezer forinttal több vagy kevesebb meg se kottyán.

A nagy békekonferencia immár a vége felé közeledik s az eredmény igazolni látszik az élcélődők álláspontját, mert bizony a főkérdésben, amely indító okul szolgált a cári indítvány megtételére, a fegyverkezés megszüntetése s a leszerelés kérdésében az eredmény egy platonikus óhajtáson túl nem terjedt, amely annak elismerése mellett, hogy a fegyverkezésnek túlságos mértékben való folytatása a nemzetekre nézve nagy veszedelmekkel jár, abban a kívánságban merül ki, hogy ebben az irányban az államok valahára állapodjanak meg.

Nos, azok előtt, kik a cár indítványát úgy fogták föl, hogy annak célja az államokat hadseregeik rögtönös elbocsátására birni, ez az eredmény bizony neveltségesen csekély, de akik tudatában voltak annak, hogy az emberiséget mozgató nagy eszméknek hosszú az érlelődési folyamata, azok örömmel üdvözlik ezt az eredményt is, mert egy lépést látnak benne eszméjük megvalósítása felé. Mert nem szabad kicsinylenünk azt a fontos körülményt, amely abban rejlik, hogy maguknak a fegyverkező

államoknak hivatalos képviselői tették azt a kijelentést, mely a katonai terhek súlyos és veszedelmes voltát elismerte.

Eddig csak az ellenzék argumentuma volt ez a kormányok hadügyi követeléseinek megtagadására, most már a kormányok is kénytelenek lesznek ennek az argumentumnak igaz voltát elismerni s ez ha mást nem, legalább azt fogja maga után vonni, hogy a kormányok ujjabb katonai követelések támasztásánál mindig bizonyos erkölcsi feszélyezés állapotában lesznek, azokat tehát lehetőleg a legszükségesebb mértékre lesznek kénytelenek szorítani.

De még hatékonyabb lesz ez a hivatalos kijelentés az eszmének a nemzetek összes rétegeiben való meggyökereztetésére s így a túlterheltség ellen való alkotmányos ellentállás megerősítésére, ami a dolog természetéből folyólag nevezetes haladást fog képezni a fegyverkezés korlátozásának, majd a fokozatos leszerelésnek is a keresztülvitele felé.

Vannak azonban ezen az általános eredményen kívül a békekonferenciának egyéb pozitív eredményei is. Ilyen először is a genfi konvenciónak kiegészítése s a tengeri háborúra való kiterjesztése. Kizárták a hadviselésből az emberteleneknek talált fegyvereket s emberségesebbé tették a tengeri háborút. Igaz, hogy ennek sincsen anyagi szankciója, de annál hatalmasabb az az erkölcsi szankció, amely e

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Századvégi leányok.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Nem azokról a fiatal leányokról van itt szó, kiket Prévost Marcel »Félszüzek« cím alatt énekelt meg, mert hiszen ezeknek a nyelvezetét, cselekedeteit és raffinált, minden ízében számító lépéseit nálunk — szerencsére — meg sem értenék, mert hiányzik körülök az a bizonyos milieu, melyet csak Páris vilányfényes »Café Chantant«-jai, a boulevardok s a külvárosok tudnak megadni.

Előttünk ezek a ledérségükben erényes hölgyek nem egyebek, mint egy szellemes nőismerő fantáziájának az alakjai, kikbe Prévost Marcel sajtósággal bizarsággal, a Madonna és Gauthier Margit szellemét lehelte.

Azok a közhit szerint »századvégi« leányok, a kik »Lawn-Tennist« játszanak, biciklyn karikáznak, a sétatereken bottal járnak, maholnap már sikkes toalettekben talán a »Foot-Ball«-t is rugdosni fogják, ezek sem érdekesek már, mert hiszen a mai kor, s századvégi gyermekei, akik szinte beleszülettek azokba a furcsaságokba, melyeket az ósdi szellemű emberek összecsapott kezekkel bámulnak meg mint egy óriási phantom-ot, mely harcra kél azzal a korrallal, melyben ők képzeltek világában élnek s megszoktak már.

Hogy a mai leányok olyan hangon tárgyalnak udvarlóikkal, mely hang hallatára a gardesdames gyanánt szereplő nagymama mélyen elpirulva süti le szeméit, hogy a mi korunk leánykái esős időben oly magasra emelik a divat szerint amugy is rövid szoknyácaikat, hogy az alsószoknya kikandikáló vérvörös selyme alól a formás boka, sőt talán több is kilátszik, az ma már közönséges, megszokott semmi!

Sokkal érdekesebb ama leányok nagy tömege, akikre igen nehéz volna »terminus technikust« találni.

Bár itt élnek közöttünk, bátról bátra járnak, a legexkluzivebb társaságokban fordulnak meg, még sem találtak eddig reájuk találó elnevezést, mert nem foglalkozott velük senki sem komolyan, nem vették észre őket, és senki sem vett talán magának annyi fáradságot, hogy pszichológiai analysis alá vegye lényüket!

Leginkább talán »századvégi angyalok«-nak lehetne őket nevezni, mert teljes valójukon a századvég modern, szabad szelleme párosul a régi neveltetés módjának ártatlanságával. Meglátszik rajtuk, hogy megértik a korszellemet, nem idegenkednek a modernizálástól, de a mellett oly erényesek, oly naivak és lélekben ártatlanok, hogy megnyilatkozó tulajdonságaik bámulatot keltenek a figyelmes szemlélőben.

S ennek egyedüli oka a szülők nevelte-

tési módszere, kik leányaikba szinte beleoltják az ő ósdi nézetüket és felfogásaikat. Innen van aztán az, hogy a külső viselkedése után »modern«-nek nevezett fiatal hölgyeknek olyan életnézeteik vannak, melyek szereplésükkel homlokegyenest ellenkeznek.

Hogy mily káros befolyással van azonban ez a »századvégi angyalok«-ra a gyakorlati életben, arról a szülőknek, kik a maguk »helyes« felfogása szerint nevelték gyermeküket, talán fogalmuk sincs.

Ők persze azon boldog hitben élnek, hogy leányaikból feltétlenül erényes hölgyeket jó gazdasszonyokat, gondos körültekintő feleségeket, s esetleg kitünő anyákat neveltek. Megismertették leányaikkal a vallás szentségét, távol tartottak tőlük mindent, ami lelküket megmetyelvezhetné, a szerelemről csak annyit engedtek meg tudniok, hogy csupán a papát, mamát, rokonokat és a férjét szabad szeretni, megtanították reá, hogy a férfiakban bizni nem szabad s hogy ha férjhez mennek, a családi otthon az a szentély, ahol templom helyett imádkozni szokás.

A századvég angyalai nem ismerik az élet keserveit (azokat távol tartja tőlük a szülők gondos keze), nem tudnak a szerelem titkaiból semmit, nem ismerik még hirből sem a szabad vagy bűnös szerelmet, hirét sem hallották otthon az »udvarlás« nevezetű társadalmi szokásnak s minden feléjük mosolygó férfiben már férjüket látják.

megállapodások megszegőjét az egész művelt világ kárhóztató ítéletével sújtja. Az eddigi genfi konvenciónak sem volt az erkölcsi szankciónál egyéb biztosítéka, s mégis lelkiismeretesen betartották mindig a hadviselő felek annak határozmányait, mert utóvégre is az állam erkölcsi szervezete, amely fölött az erkölcsi momentumok sohasem suhanhatnak el nyomtalanul s azért bármily hatalmas legyen egyik-másik állam, nem teheti ki magát az államok társaságában az erkölcsi halálnak.

Legnevezetesebb vívmánya azonban a konferenciának a nemzetközi választott bíróságok intézményének létesítésében áll. Igaz, hogy arra nézve nem sikerült egyetértő megállapodásra jutni, miszerint az egymással összeütközésbe kerülő államok minden esetben tartoznak a fegyveres elintézés előtt ügyüket választott bíróság elé vinni; de már az állandó választott bíróság létezése s a többi nemzetnek az a joga, hogy a konfliktusba keveredett hatalmakat ügyüknek a választott bíróság elé vitelére fölhívhatják, csökkenteni fogja a fegyveres döntésre való appellálás eseteit.

A békítésre való intervenció esetei eddig is gyakoriak voltak kisebb államok összetűzéseinél, most az ilyen intervenció állandósítva lesz a nagyhatalmakkal szemben is s ezek éppen a főntebb említett erkölcsi momentumnál fogva óvakodni fognak a nemzet létét nem érintő alárendeltes fontosságú kérdésekben is mereven visszautasítani a közbelépést s a választott bíróság eljárásában nyilvánuló jog helyett a nyers erőszak érvényesülését provokálni.

Annál veszedelmesebb dolog lenne ez az államokra nézve, mert ezzel maguk mutatnák meg az utat a tömegeknek, hogyan lehet a törvény és jog helyébe ültetni az erőszakot s a szociális eszmék terjedése folytán, a melyek már a néphadseregeket is magukkal ragadják, az államhatalom ezen a téren könnyen rövidsége juthatna.

Nem mondható tehát túlságosan vér-

mesnek a reménység, hogy a választott bíróság intézménye a pusztán nemzeti hiúságból, vagy megokolatlan birvágyból keletkező háborukat lehetetlenné fogja tenni s legfőlegb olyan esetekben nem fog utjába léphetni a fegyveres mérkőzésnek, a mikor két nemzet létérdeke kerül kiengesztelhetlen ellenkezésbe egymással; a mikor nemzet nemzet ellen száll sikra s nem a magas diplomacia intrikái vesztik össze a kormányokat.

Ez pedig nagy eredmény, mert az is tapasztalati tény, hogy a művelődés haladásával, a népeknek a modern közlekedés folytán mind sűrűbbé váló érintkezésével mindig ritkábbakká lesznek azok az alkalmak, mikor maguk a nemzetek kívánják a háborút. S ha a fegyveres mérkőzést sikerül csak ezekre az esetekre szorítanunk: akkor már nagyot haladtunk az általános világbéke távoli eszménye felé.

Fölvívás.

A képviselőválasztóknak a jövő évre érvényes névjegyzékei *július hó 15-ig* közszemlére vannak kitéve Pécsen a *városházán*, a megyében a *körjegyzői hivatalokban*. Fölvívunk minden egyes választói jogosultat, de különösen a pártvezéreket és főembereket a legkisebb községben is, hogy ez idő alatt a választók névjegyzékét átvizsgálják s az abból netán kimaradt jogosultak fölvételét, a jog ellenére beírottaknak pedig kihagyását *július hó 25-ig* kérelmezzék.

Megjegyezzük, hogy az *adóhátralék nem akadályozza többé a választói névjegyzékbe való fölvételnek*.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

azért előzekényen siettem a támadt folytonossági hiányt megszüntetni.

A kis leány durcásan fordult meg hirtelen s szinte duzzogva mondta:

— Ugyan hova gondol? Mit szólna a mama?

Meg kell jegyeznem, hogy a fiatal hölgy ruhája annyira kivágott volt, hogy százszor annyit mutatott meg hófehér testéből az egész bálterem ifjúságának, mint a mennyit én azon a két centiméternyi kapcsolatlan helyen megláthattam volna.

Szerény véleményem szerint, ha egy fiatal ember valamely hölgyismerősének karját nyújtja, ez nem egyéb egyszerű udvariasságnál. De erről a »századvég angyalai« persze másként gondolkoznak.

Szakadó esőben kísértem egy hölgy ismerősömet akinek — pláne — nem volt esernyője. Hogy közelebb lehessen hozzá és ezáltal jobban megtudjam óvni a ruháját, karomat nyújtottam neki. A fiatal leány sajátságos tekintettel mért végig s szárazon csak annyit mondott:

— Köszönöm!

A karomat persze nem fogadta el. Szörnyen bántott a kíváncsiság, hogy mi a manóért utasította vissza a karomat s hagyta ázni a ruháját.

— Mondja Nagysád! — szoltam hozzá — miért nem fogadta el a karomat?

— Magának furcsa nézetei vannak —

Mi ujság?

— (**A megyei árvaház**) igazgató választmánya 3-án délelőtt 9 órakor *Tormai* Károly alispán elnöke alatt a vármegyeházán ülést tartott. Az ülésen felvettek a folyó tanév végével megüresedett hét árvaházi helyre 4 fiút és 3 leányt. Azután tárgyalták az érdekelt szőlőbirtokosok kérvényét, melyben az árvaház és a Weidinger-féle szőlő közötti ut helyreigazítására 173 forint hozzájárulást kérnek. A hozzájárulást azonban a választmány megtagadta. Ezzel az ülés véget is ért.

— (**A megye közötti költségvetése**.) A kereskedelmi minisztertől leérkezett a vármegyének a jövő két évre szóló közötti költségvetési előirányzata. A miniszter helyben hagyta a 10% utadót és a 3 frtos igás s 1 frt 50 kros kézinapszámokat; tudomásul vette azt is, hogy a hird-szászvári szászvármagocsi és a batina-főherceglaki közútak építetnek ki a jövő két évben; de a bellye-batinai út kiépítését törölte s 1899-re kilencezer forint állami segílyt utalványozott a közötti alap számára. A leirattal ma foglalkozott az állandó választmány, mely elhatározta, hogy a batina-főherceglaki út helyett bellye-batinai út kiépítését kéri, mivel az utóbbinak költsége kevesebb s ezzel Kisfalud és Bodola községek kérelmének is elég van téve. Egyszersmind javasolja a közgyűlésnek, hogy a miniszternek az államsegélyért köszönet szavazzassék.

— (**Erzsébet emlékfák**.) Az Erzsébet királyné emlékére gyümölcsfákat ültető bizottság fölvívást intézett felekezeti különbség nélkül az ország összes püspökeihez, szuperintendenseihez és főrabbijaihoz, hogy a bizottság kérelmét az istentiszteletek után hirdessék ki. A kérelem lelkes szavakkal hívja fel a polgárokat, hogy a hol lehet, fákat ültessenek a királyné emlékére. A királyné halálának évfordulóján pedig gyűljenek össze minden faluban a királyné emlékére szentelt helyen, hogy ott imádkozva ünnepeljék jóságos királynék emlékét.

— (**A mohácsi járás megnagyobbodása**.) A kormány jóváhagyta Baranyavármegye közönségének azt a határozatot, melyben a törvényhatósági közgyűlés Darázs,

volt a válasz. Hát illik egy leánynak fiatal emberrel karonfogva menni az utcán?!

— Istenem! Hát miért ne? Hiszen abban semmi sincs. Talán nincs is leány, ki ezt ma már visszautasítaná.

— Nos hát tudja meg, hogy én nem vagyok olyan leány. Engem úgy neveltek, hogy csak a vőlegényemmel szokás karonfogva menni.

Elhallgattam, de bájos szomszédom néhány perc múlva újra megszólalt:

— Találkozik még ma Bélával?

— Igen!

— Legyen szives, adja át neki ezt a levelet s mondja is meg szóval, hogy holnap hat órakor a sétatéren várni fogom. A mama nem jöhet el, nagymosása van!

Szinte felkacagtam, mikor elváltam a kis leánytól. Micsoda logika: »a fiatal emberrel karonfogva nem szabad az utcán végigmenni, mert ezt tiltja a mama, de randevut adni s azt gardesdames nélkül be is tartani szabad, mert nem látja a mama, de megengedi — a korszellem!«

A »századvég angyalai« a szülők jelenlétében köhögnek a szivarfüsttől, de titokban cigarettáznak, mint egy tucát török. Ha a mama látja, ne adj Isten, hogy kezet fogának egy fiatal emberrel, de titokban viszonzák még a lopott csókot is. Otthon csak szákcáskönyvet olvasnak, vagy ha már nagyon jól megy, hát Benickyné-féle regényeket, azonban megteszik azt, hogy kézimunkával átszök-

Igen ám! Csakhogy, hogy azt a bizonyos férjet meglehessen kapni és megalapítani azt a templomszerű családi otthont, ahhoz nem elég a jó nevelés. Bálakba, társaságokba kell vinni a leányokat s ezt többé-kevésbé belátják a legszigorubb mamák is s így bevezetik leányaikat a társaságokba.

Itt természetesen már minden a legmodernebb zsánerben megy, úgy, hogy egy-egy suppe-csárdás után, midőn a dekoltált ruhájú fiatal leányok a tánc hevében, a pezsgő hatásától önfeledten hajítják fejeiket a fiatal emberek vállára, a századvég angyala pirulva szalad a mamához és pityeregve mondja:

— Mama, gyerünk innen!

De ez természetesen csak az első bálnál van meg, mert a »jó nevelésű« kisleány látva, hogy a korszellem leányai nem fejlődnek vissza hozzá, kénytelen hozzájuk alkalmazkodni s rövid idő alatt beleélik magukat a sokkal kényelmesebb, szabadabb és kedélyesebb szellembe, mely mindenestre kellemesebb, mint az ő kényszer-zubbony szörű »jó nevelésük«.

S aztán harcra kél »a századvég angyalainak« vágya, tudása a szülők ósdi maradi neveltetési módszerével s megszüli azokat a bizarr furcsaságokat, melyek a kissé divatosabb nevelésű és szellemű emberekben komikus hatást keltenek.

Nemrég egy bálban történt meg, hogy egy fiatal hölgynek a ruháján hátul egy (egyetlen egy) kapocs kinyílott. Táncosnőm volt s

Herceg-Márok, Bodolya és Kisfalud, baranyavári járásbeli községeknek a mohácsi járáshoz való átcsatolását rendelte el. A pénzügyminiszter már intézkedett, hogy a nevezett községek adófizetői már folyó évi október hó elejével a mohácsi adóhivatalnál fizessék összes állami tartozásaikat.

— **(Képviselői beszámoló.)** Vasárnap d. e. 11. órakor tartotta *Szluha* István országgyűlési képviselő *Pakson*, nagyszámu választó előtt beszámolóját. Beszédjében kiterjeszkedett a politikai helyzetre s elmondta, hogy ő pártjával együtt az önálló vámterület álláspontján van és minden eszközzel iparkodni fog annak érvényt is szerezni. Dicsérte Széll Kálmán miniszterelnököt, mint aki nemrég is megmutatta, hogy később oda hagyni a hatalmat, hogysem elveiből valamit engedjen és Darányi földművelésügyi minisztert, a borhamisítás dolgában tanusított erélyes intézkedéseiről. Megmagyarázta, hogy miért határozta el az ő pártja azt, hogy tagot küld a delegációba, mely magyarázatot élénk helyesléssel fogadták a hallgatók és azzal végezte beszédjét, hogy a magyarok Istene segítse meg édes hazánkat, hogy minden kül- és belellenségét diadalmasan legyőzhesse. A nagy tetszéssel fogadott beszámolót a plébánián több teritékű ebéd követte.

— **(A megyei nyugdíjválasztmány)** 3-án *Tormai* Károly alispán elnöklele alatt délelőtti féliz órakor ülést tartott a vármegyeházán. Az ülés foglalkozott *Mathievics* József, volt vármegyei írodahusár özvegyének kérelmével, ki a férje által élvezett évi 170 forint kegydíjat a maga számára is kiutalványoztatni kérte. Mivel azonban férje már régen élvezte a kegydíjat s kegydíjt élvezők özvegyei részére a megye segélyt vagy kegydíjat nem szokott adni, a kérelmezőt a választmány elutasította. Az állandó választmány ezt 3-iki ülésében tudomásul vette s ilyen értelemben fog előterjesztést tenni a közgyűlésnek.

— **(Vidéki ipartestületek köréből.)** Baranya-Sellyén ipartestület van alakulóban. A németbolyi ipartestülethez pedig Ráctöttös és a szomszédos községek iparosai akarnak csatlakozni. A pécsi keresk. kamara

jóváhagyó véleményével 3-án foglalkozott a megye állandó választmánya és elhatározta, hogy mindkét kérvényt azzal terjeszti a közgyűlés elé, hogy azok pártolólágg terjesztessenek fel a kereskedelmi miniszterhez.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Dunaszekcső községben a f. évi május hó 29-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi július hó 10-én pótvásár tartassék.

— **(Megrongált közutak.)** A szélsőséges időjárás, a gyakori szélviharok és esőzések nemcsak a vetésekben tesznek nagy kárt, hanem a közutakat is megrongálják. Az államépítészeti hivatalhoz naponként érkeznek jelentések a megye legkülönbözőbb részeiből a közutakon történt elemi csapások utján rongálásokról s 3-án e hírből betetözéseül érkezett két jelentés is, mely nagy károkról szól. Az egyik jelentés szerint a viharok a *siklói* járásban tönkretették a közutakat s a *siklós-trinitási* ut is óriási rongálást szenvedett. A másik jelentés Pécsváradról jött s e szerint a *pécsvárad*i járásban is sok pusztítást vittek véghez a viharok a közutakban. Ezeknek helyreállítása most természetesen ismét nagy tulkiadással terheli meg a megyei közuti alapot.

— **(Jutalomdíj a könyvvivőknek.)** A megyei árvapénztári számadások feldolgozása után a könyvvivői személyzet jutalomdíj megszavazását kéri a megye közgyűléstől. A 3-iki állandó választmányi ülésen *Tormai* Károly alispán 100 forint, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök 200 forint jutalomdíj ajánlását javasolta a közgyűlés előtt. A többség az utóbbi javaslatot fogadta el s így a közgyűlés elé 200 forint jutalomdíj megszavazását fogják terjeszteni.

— **(Uj állások.)** A megyei árvaszéki elnök javaslatot terjesztett be az állandó választmányhoz egy árvaszéki számvevői és egy árvaszéki könyvelői állás rendszeresítése iránt. A javaslatot az állandó választmány 3-án tárgyalta s el is fogadta egy új alszámvevői állás rendszeresítését 1000 frt fizetéssel és 250 frt lakbérrel, valamint egy új segédkönyvelői állás rendszeresítését 600 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel. Az alispán is javasolja új állások rendszeresítését; javasolja egy új alváltárosi állás rendszeresítését 900 frt fizetéssel és 245 forint lakbérrel; továbbá két 500 frt fizetéssel és 150 forint lakbérrel javadalma-

nek valamely barátnőjükhöz s ott együtt bujják óriási érdeklődéssel a Zola-regényeket. Otthon a mama előtt a leghatározottabb szerelmi vallomást sem értenék talán meg, de kint ha a szülők nem látják, saját rizikójukra »igent« mondanak a legléghabb célzásra is.

De ezen nincs mit csodálni. Otthon a szülők oly kor szellemében nevelik leányaikat, melyben a fiatal leányok krinolinban jártak, menuettet táncoltak s örökké arról a bizonyos ezüst sisakos lovagról álmadoztak, aki holdvilágos éjjel kötélhágcsón jön el értük. Annak a kornak a nézeteit oltják beléjük, melyben nem létezett hozományvadászat, mikor nem történt meg, hogy egy fiatalember tiz leánynak udvarolt, míg a tizenegyediket ülve hagyta, mikor még nem tekintették a házasságot egyszerű üzletnek!

S ekkor megtörténik egy bizonyos korban, hogy a fiatal leányokat kieresztik a nagy világba szerepelni. Amit itt látnak, hallanak és tapasztalnak, az mind idegen nekik s mindennek ellenkezőjéről győződnek meg, amire otthon tanították s mert mindez tilos, tehát előttük kívánatos is s így — mint valami fölösleges tehertől — megszabadulni igyekeznek az otthon reájuk oktroyált nézetektől és szokásoktól, olyanokká lesznek, mint Éva a tudás fája alatt, mindazt a mi új táruul fel szemük előtt, elveszítettnek fűnik fel s szédületes sebességgel igyekeznek azt utána élni, mit szerintük elmulasztottak.

S hogy ez által a gondos szülők mily óriási veszélynek tették ki féltő gonddal nevelt leányaikat, arról talán sejtelmük sincs.

A »Századvég anyagai«, kik tapasztalatlanul, minden önállóság nélkül kerülnek ki a nagyvilágba, szinte megcsalva érzik magukat, Ösztönszerű öntudatuknak hiányzott valami, a mi után sóvárgó sejtelmekkel teli lélekkel vágyódtak, miről édes ábrándképeket szőttek s ami miatt nem egyszer izzó arccal, sebesen lüktető erekek hánykolódtak szüzi ágyuk hófehér párnáin álmatlanul!

S mindez, mi eddig sejtés gyanánt élt bennük, amit eddig elérhetetlennek, álmokképek tartottak, kegyetlen, szinte undort keltő teljességében tárul szemük elé, midőn kilépnek a gyakorlati életbe, melynek eddig tiltott gyönyöreit, kitárt karokkal, egyszerre szeretnek keblükre ölelni.

S hogy mi ennek a következménye, feleljenek a szülők, kik még a krinolin és menuet korszakában élnek s akik eszelős félelemmel ragaszkodnak az ósdi szellemükhöz.

Annyi azonban bizonyos, hogy az ő leányaik két hegyszakadékot összekötő keskeny padlón járuak, mely alatt iszonyu mélység tátong s ebbe az eleven pokolba hamarabb szédülnek bele, mint azok a fiatal hölgyek, kikről némely mamák jelentőségteljes kézlegyintéssel azt mondják:

— Ah! »századvégi« leány!

Horkai Elemér.

zandó irnoki állás rendszeresítését. Ez új állások rendszeresítését — természetesen az állami javadalmas terhére — szükségesnek elfogadta 3-án az állandó választmány is és azoknak rendszeresítését ajánlani fogja a közgyűlés előtt.

— **(Jegyzők közgyűlése.)** Baranyavármegye községi és körjegyzőinek Mohácson *Klombauer* Antal elnöklele alatt tartott közgyűlésen az elnöki jelentés tudomásul vétele után jóváhagyta a közgyűlés az 1898. évi számadást és megállapította a f. évi költségvetést, majd pedig magáévá tette a bihar megyei jegyzői egyletnek a közjegyzői kényszerített kontempláló törvényjavaslat elleni állásfoglalás iránti indítványát. Olvasatott az elnök írásbeli indítványa a jegyzői nyugdíjszabályzat módosítása tárgyában. Kiküldtek egy héttagu bizottságot a nyugdíjszabályzat átdolgozása végett. A tolnavármegyei jegyzői egyletnek a marhajárlatok kiállítás díjának 5, illetőleg 10 krban való megállapítása iránti indítványát is elfogadta a közgyűlés. A központi jegyzői egylet elnöksége megkereste az egyletet az 1894: XVI. t.-c. 20. §-ának módosítása végett szükséges adatok beszerzésére s beküldésére. Az említett törvényszakasz ugyanis azt a jegyzőt, aki valamely halálesetet 8 nap alatt be nem jelent, rendbirsággal rendeli büntetni. Mivel pedig a jegyzők sürgős munkával nagyon túl vannak terhelve, e rendbirsággal való büntetést alig kerüli ki egyik is közülök. Ennek az intézkedésnek a módosítását óhajtják a jegyzők. A bekívánt adatok gyűjtésével az elnököt bizta meg a közgyűlés. Ezután olvasatott *Grosch* Vilmos indítványa a segédjegyzői állások rendszeresítése tárgyában. *Grosch* szóval is megokolta indítványát. — A közgyűlés e tárgyban a vármegye alispánjának átnyújtandó emlékirat szerkesztését határozta el s e célra bizottságot küldött ki. Olvasatott *Olassi* Gábornak, — a múlt évi közgyűlés által kiküldött bizottság megbízásából — készített terjedelmes (14 ives) javaslata a hivatalos ügyek egyszerűsítése tárgyában. Bizottságnak adatott ki. *Olassi* Gábor indítványára a közgyűlés *Bolgár* Kálmán állami anyakönyvi felügyelőnek — amiért az állami anyakönyvvezetés sikeres életbeléptetését részben a jegyzők mint anyakönyvvezetők érdeméül rójjá föl s ezért nekik elismerését fejezte ki — köszönetét nyilvánította. A pécsi járás jegyzőinek azt az indítványát, hogy egyes, a vármegyei közgyűlésen tárgyalás alá kerülő szabályrendelet-tervezeteknek a napirendről való levétele iránt lépések történjenek, a közgyűlés nem fogadta el, mert a jegyzőknek alkalmuk van észrevételeiket a járási közigazgatási értekezleteken megtenni s a sérelmes intézkedéseket a községek által megfelelőbbé tenni. Mármaros vármegye jegyzői egyletének a leltározási díjak felemelése iránti indítványát elfogadta a közgyűlés. Az országos jegyzői közgyűlésre *Horváth* János püspök-bogádi és *Cupi* Ede patacsi jegyzőket küldötte ki a közgyűlés.

— **(Küldöttség a kereskedelemügyi miniszternél.)** Verőce vármegyének egy nagyobb küldöttsége tisztelt 3-án a képviselőházban *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi miniszternél, hogy a Dolnji-Miholjac és Dráva-Szabolcs között létesítendő hidat szorgalmazza. A küldöttség vezetője, *Pejacsevich* Tivadar gróf főispán, esetelte a küldöttség kérdését, ismertette e hid nagy közgazdasági és kereskedelmi fontosságát. A miniszter megígérte, hogy amennyiben az állam a hidépítésekre előirányzott összegnek a birtokában lesz, azonnal megkezdik a hid építését, mert a miniszter maga is szükségesnek tartja a pécsi vonalszárny építése céljából a hid megteremtését.

— **(Nyugalomba vonult járásbíró.)** Igen szép ünnepélyt ült szombaton, f. hó 1-én *Pölt* Károly, szentlőrinci kir. járásbíró, ki nyugalombavonulásának alkalmából ötven teritékű bucsuvacsorát adott ismerősei és jóbarátai számára. A vacsorán Szent-Lőrinc

és vidéke intelligenciájának számos tagja, valamint a nyugalomba vonult járásbíró hivatalársai teljes számban megjelentek. Természetesen, hogy felköszöntőkben nem volt hiány, a melyekben a közszeretnek örvendő járásbírónak úgy hivatali, mint köztéren szerzett számos érdemeit méltatták.

— **(A pécsi hírlapírók nyári mulatsága.)** A v. h. o. sz. helyi választmánya csakis most ejthette meg a június 11-én megtartott nyári népünnepély végleges leszámolását, mert mindez ideig késett a honvéd zenekar utazási költségeiről szóló hivatalos értesítés. Most, miután az összes számlák kifizették, újabb adományok is érkeztek, összeadás és helyesbítés is történt, most előttünk fekszik a végeredmény, mely szerint a népünnepély összesen **1113 frt 73 krt** jövedelmezett, mely összegből 1000 frtot már két hét előtt rendeltetési helyére küldött a rendezőbizottság, a hátralevő 113 frt 73 krt pedig 3-án küldötték Szegedre a központba, tetemes összeggel gyarapítva a vidéki hírlapírók országos szövetségének nyugdíj és segélyalapját. Ily tetemes jövedelmet egy hasonló célra rendezett ünnepség sem hozott még, és a szegediek siettek is már pécsi kollegáiknak elismerésüket kifejezni, mi pedig készséggel háritjuk az elismerést azokra, akiknek részök volt az ünnepély rendezésében, és a mi jó közönségünkre, mely a hírlapírók ügyét oly lelkes készséggel fölkarolta.

— **(A közegészségügyi bizottság ülése.)** A megye közegészségügyi bizottsága 3-án délelőtt félkilenc órakor a megyeházán Sey László kir. tanácsos elnöklete alatt ülést tartott. A ülés tárgya volt egy Mohácson felállítandó második gyógyszerár engedélyezése iránt benyújtott négyrendbeli kérvény feletti határozathozatal. Mivel azonban csak két éve múlt, hogy a belügyminiszter ily kérvényeket már visszautasított s ez idő alatt Mohácson semmi oly lényeges változás nem történt, ami az ötévi határidőtől való eltekintést vonná maga után, a bizottság kimondta, hogy a kérvények tárgyalása s azoknak a belügyminiszterhez való felterjesztése ez alapon ugys hiábavaló lévén, azok tárgyalásába nem bocsájtkozik. Így tehát egyelőre be kell várniok a kérvényezőknél még három év elteltét s akkor tolyamodhatnak Mohácson újra második gyógyszerár engedélyezése iránt.

— **(Mohácsnak elég egy orvos.)** A mohácsi községi képviselőtestülethez a jelenlegi községi orvosi állás megüresedése alkalmával kérvényt nyújtott be több Mohács községi lakos, hogy még egy új községi orvosi állás szerveztessék s a két állás egyszerre töltsék be. A képviselőtestület többsége azonban nem tartotta szükségesnek a második orvost s a kérvényf ezért elutasította. A kérvényezők most a vármegyéhez felebbeztek s a felebbezést 3-án tárgyalta az állandó választmány. A választmány sem látta szükségesnek a második községi orvosi állás szervezését s így a felebbezés elutasítását javasolja a közgyűlésnek. Egyszersmind most már be fogják tölteni választás útján az üresedésben levő egy községi orvosi állást is.

— **(Szigetvár díszpolgára.)** Szigetvár község a közelmúltban díszpolgárrá választotta turonyi Biedermann Rezső nagybirtokost s ez alkalommal elhatározták, hogy a közügyek terén bokros érdemeket szerzett díszpolgár életnagyságu képét megfestetik a község tanácsterme számára. A kép elkészülvén, vasárnap tartották meg annak ünnepélyes leleplezését és átadását Szigetvárott. Balogh József községi bíró nyitotta meg lendületes beszédével az ünnepélyt, melyet Duchon Ödön alkalmi beszéde követett, ki szép és meleg hangon tartott beszédében megemlékezett a díszpolgárnak a közügyek terén szerzett nem csekély érdemeiről. Ezután levették a képről a takaró leplet s a jelenvolt nagyszámu ünnepi közönség lelkes éljenzése között átadták a község bírójának. Délben bankett volt, dél-

után pedig a 44-ik gyalogezred zenekara tartott sétahangversenyt a Zrinyi-téren.

— **(Tisztítják a Balokányi-tavat.)** Ilyenkor nyáron, midőn minden mocsárban, tóban gombamódra terem a béka, minden álló viznek a felülete azzal a bizonyos zöld fátyollal van bevonva, a melynek »békanyál« a neve. Ez a zöld maszlag aztán, ha reá süt a nap, olyan dögletes bűzt támaszt, hogy közelében tartózkodni lehetetlen, de még megfertőzi a közeli utcák levegőjét is. S ebbe a hibába esett most a Balokányi tó is, melyen a békanyál már alapos kérget képez s a mely ellen már nem egy panasz érkezett a városhoz. Elhatározták tehát, hogy miután a Balokányi-tó a jelenlegi állapotában már tényleg veszélyessé kezd válni közegészségi szempontból, a tavat megtisztítják, esetleg a benne levő vizet lecsapolják és frissel cserélik fel. A munkálatok megkezdése iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(A jogakadémia köréből.)** A pécsi püspöki joglyceumon az 1898/99. tanévben a következő joghallgatók tettek kitüntetéssel vizsgálatot: 1. *Második alapvizsgálatot:* Bauss Olivér, Buday Dezső, Kerese György, Szakáll Ferenc, Szüts Zoltán, Törekly Iván és Zsille Károly. 2. *Jogtudományi államvizsgálatot:* Dr. Pillitz Sámuel körorvos.

— **(Kerékpár-verseny.)** A »Pécs-Baranyai Sport-Egyesület« folyó hó 16-án, a pécs—szent-lőrinci országuton országuti házi kerékpárversenyt rendez. Verseny-sorrend: 1. Főverseny: (40 km.) fordulóval. Nyitva a P. B. Sp. E. összes működő tagjai részére. Elsőnek tizedelt ezüst érem és egy tiszteletdíj, másodiknak ezüst, harmadiknak kis ezüstérem. 2. Senior-verseny: (10 km.) fordulóval. Nyitva a P. B. Sp. E. azon működő tagjai részére, kik a 30-dik életévüket betöltötték. Elsőnek ezüst, másodiknak bronz-érem. 3. Vigasz-verseny: (10 km.) fordulóval. Nyitva azok részére, kik a fenti versenyekben indultak, de díjat nem nyertek. Elsőnek ezüst, másodiknak bronz-érem. Tét nincsen. Nevezési zárlat július hó 14-én, este 9 órakor. Start és cél: A m. kir. honvéhadapród-iskolánál. A verseny kezdete d. u. 3 órakor. A versenynél a »Magyar Kerékpáros Szövetség« versenyszabályai irányadók. Nevezések: posta útján, a boritékon es szó »Nevezés« feltüntetésével Hentz Győző versenytitkár (Zsolnay-gyár) címére küldendők. Nevezési zárlat után érkező nevezések figyelembe nem vétetnek. Díjkiosztás és társasvacsora este 1/2 9 órakor a »Magyar Király« szállodában. Rossz idő esetén a verseny a következő vasárnap tartatik meg.

— **(Közegészségügyi ellenőrzés.)** Rendőrségünk nagy gondot fordít a nyár beálltával az üzletek és nyilvános helyek közegészségügyi tekintetből való ellenőrzésére. Legutóbb a kereskedések mellett a fodrászüzleteket vizsgálták meg s azok berendezését, üzleti felszerelését vették alapos ellenőrző szemle alá, hogy megfeleljen-e a tisztség követelményeinek. E vizsgálatokért csak dicséret illeti meg a rendőrséget, de kívánatos, hogy e vizsgálatok minél gyakrabban és minden téren ismétlődjenek, hogy a közegészségügy mindenütt ellenőrizhető legyen.

— **(Hadtestparancsnoki szemle.)** Lobkovitz Rudolf herceg, a negyedik hadtest parancsnoka, 5-ikén este a 8 órai vonattal

Pécsre érkezett, hogy az itteni 44-ik és 52-ik gyalogezredek felett szemlét tartson. A hadtestparancsnok fogadtatására a pécsi helyőrségi-tisztikar teljes diszben vonult ki az állomásra, honnan kocsikon az »Arany hajó«-ba hajtatott a generális és kísérete. 6-ikán a hadtestparancsnok a gyakorló téren szemlét tartott az ezredek felett s szemle után diszbed volt tiszteletére a »Hajó«-ban, hol a 44-dik gyalogezred zenekara hangversenyezett. A hadtestparancsnok 7-ikén Pécsről Kaposvárra utazott szemleutja folytatása céljából.

— **(Ezredgyakorlatok.)** A pécsi 19-ik honvédgyalogezred két zászlóalja 7-ikén indult el Pécsről az ezredgyakorlatra. A honvédek egyenesen a tolnamegyei Tengődre meneteleznek, hol találkoznak a 8-ik honvédhuszárezreddel s itt együttesen tartják az ezredgyakorlatokat. Majd a honvédek Tengődről Sásdra és innen Kaposvárra mennek, hol az ezred másik két zászlóaljával együtt szintén ezredgyakorlatokat tartanak.

— **(Hivatalos huzavona.)** A budaikülvárosi ovoda részére annak idején a Fingerhut-féle korcsmát és a mellette levő házat kisajátítani rendelte el a város közgyűlése. A kisajátítás egyezség útján a Fingerhut-féle házra nézve meg is történt, de a szomszédos házat drágán akarták adni az örökösök s így birói utra kellett terelni az eljárást. Ez eljárás gyorsaságában azonban nem sokat bizhatik a nemes Tanács, mert egyet gondolt s a Fingerhut-féle korcsmának a folyó évi november 1-től bérbeadását határozta el. A versenytárgyalást ez ügyben folyó hó 19-én fogják megtartani s a ház bérbeadásával aztán elalszik a budaikülvárosi ovoda ügye. Hja, a városnak van elég pénze, hogy házakat vásároljon s aztán bérbeadja, a helyett, hogy arra a célra használná, a mire meglehetősen borsos áron megvennie sikerült!

— **(Népgyűlés.)** A rendőrfőkapitány nem engedélyezte azt a tüntető körmenetet, melyet a helybeli szociálisták a jövő vasárnap akartak rendezni az általános választói jog és a munkásvédtörvények mellett. E szerint tehát a tüntető körmenet nem lesz megtartva; csak a népgyűlés, mely a jelzett napon délelőtt 10 órakor fog kezdődni a gyár-utca 7. szám alatti helyiség udvarán.

— **(Orvosi kihirdetés.)** A legutóbbi városi közgyűlésen előfordult dr. Bors Lajos orvos ügye, ki orvosi diplomáját kihirdettetni egyre késett. A közgyűlésen dr. Bors azt az ígéretet tette, hogy diplomáját nyolc nap alatt benyújtja s azt 4-ikén — mint értesülünk — meg is tette. Így tehát dr. Bors orvosi diplomája ki fog hirdettetni s mi sem áll útjában, hogy Pécsen orvosi gyakorlatot folytasson.

— **(Ezredgyakorlatok.)** A pécsi 8. honvédhuszárezred törzse és I. osztálya 4-ikén reggel hat órakor indult el Tengődre, a hol az ezrednek Keszthelyen levő részével találkozáva, ezredgyakorlatokat fognak tartani. Huszáraink 5-ikén érkeztek Ó-Dombovárra, július 6-án itt pihenőt tartottak, 7-én Dombóvárról Szakcsra mentek, ahol egy napi pihenő után Tengődre indultak. Az ezred első osztálya Magyar-Szék, Német-Szék, Ó-Dombovár, Szakcs és Tengődön tartott beszállásolást. Huszáraink f. hó 8-án, illetve 11-én találkoznak a pécsi 19-ik honvédgyalogezrednek in-

nen 7-én indult törzse és I. II. zászlóaljával Tengődön, ahol július hó 24-éig ezredgyakorlatokat tartanak. Julius 24-én Simontornyára, 25-én Regölyre, 26-án Döbröközre mennek s onnan 27-én elindulva, egy napi pihenő után Oroszlón át f. hó 28-án Pécsre visszaérkeznek. A 19-ik honvédegyezred törzse és két zászlóalja egy napi tartózkodás után 11-én Tengődről Sásdra és innen Kaposvárra megy, ahol az ezred két másik zászlóaljával találkozik.

— („**Az két kék bakokhol**“.) Ily címen akart kereskedést nyitni 4-ikén reggel egy falusi vadőr Pécsre, a ki két szépen kifejlett őzbakot csempészett be Pécsre. De mivel az üzlet címerét is plágizálta, az „Két kék bakokhol“ címzett üzlet annak idején Petőfi Sándornak lévén kedvenc korcsmája Pesten és mert a csempészésén a vámnál rajtacsípték, a két őzbakot elkobozták tőle. Kihallgatásakor azt vallotta, hogy ő egy pécsi sportsmannak a vadászterületén vadőr és a két őzbakot a vadászóktól vette el, kik lelőtték azokat. Ő be akarta hozni Pécsre az urának és nem akart velők üzérkedni. Azonban a nyomozás során kiszült rá, hogy a két őzbakot maga lőtte és bizony eladás végett akarta becsempészni. Ezért az őzbakokat elkobozták tőle; meg is büntették s hozzá még a gazdája is rögtönösen elcsapta a derék vadőrt.

— (**Repülő üveg**.) Bár a repülőgép feltalálásán már régóta fáradoznak komolyképzű tudós emberek, azt azonban eddig még nem sikerült feltalálni, s így eme hír sem azt jelenti, hogy feltalálták talán azt az ördögös masinát, hanem egyszerűen csak azért íródott meg, mert e bizonyos üveg, mely röptül, szerepet játszik abban a történetben, mely hétfőn Szilváson történt, ahol Kemény Imre meg Jantusz Mátyás borozgatás közben összeveszttek egymással, s az a repülő üveg, telve borral, akként talált Jantusz Mátyás fejére szállni, hogy nyomában menten lék támadt a fejbe tisztelt magyar koponyáján. S így a bíróságnál tett feljelentés folytán, a „repülő üveg“ a hétköznapiasság porából felemelkedett a „bűnjel“ tiszteletteljes polcáig!

— (**Halál a kártyaasztal mellett**.) Az ördög bibliáját forgatta 3-ikán délután egy kompánia a pálya-utcai pékszállóban. Mert hát nemcsak az urak kártyáznak ám a kávéházakban, de a szegény emberek is az ő igényeikhez mért helyiségekben. Forgatják az ördög bibliáját és egypár krajcárért úgy megizzadnak, hogy nehéz munkában se jobban. Ilyen kártyakompániában foglalt helyet 3-ikán Wurster Rezső, egy öreg helynelküli péklegény. És kártyázott szép csöndesen s izzadt is hozzá eleget, mert nem nagyon mosolygott feléje a szerencse s már az utolsó krajcárja is uszott. Ebben a percben ugyan megfordult a kocka és visszanyerte a pénzét, sőt már fölösen is álltak előtte a fillérek. Hanem hát a szegény péklegény nem sokáig örülhetett Fortuna istenasszony mosolyának. Egyszerre valami nehéz köd ereszkedett a szemére; a kártya egybeolvadt a tekintete előtt, remegni kezdett a keze s a következő pillanatban szó nélkül bukott le a székről az asztal alá. A kártyakompánia ijedten ugrott fel, emelgették a földről és költögették, de bizony hiába. Szaladtak hát a rendőrségre orvosért, azonban ez is csak a beállott halált konstatálhatta, a mit agyszélhűdés okozott. A hir-

telen halállal kimult embert kiszállították a budaikülvárosi temető hullaházába s onnan temették el 5-ikén.

— (**Villám okozta tűzvész**.) Deutsch Miksa Gyula-pusztai bérlő présházába — a napokban Gyula-pusztán dühöngött zivatar alkalmával — lecsapott a villám, mely a présház tetejét felgyújtotta. A tűz, melynek lokalizálása az erős szél miatt csak nehezen ment, áttért az istálló-épületre, melynek teteje csakhamar lángban állott és hamuvá égett. Három órai nehéz munka után sikerült csak a tüzet eloltani, mely háromezer forint kárt okozott.

— (**Az új bankók**.) A Osztrák-Magyar Bank már elkészítette az új 10, 50, 100 és 1000 koronás bankók mintáit és már be is mutatta az osztrák, meg a magyar pénzügyminiszternek. A két pénzügyminiszter még nem választott, a jelen pillanatban tehát még mélységes homály borítja azt a kérdést, milyenek lesznek a jövő bankói? A dologban különben nézetünk szerint nem az a lényeges, hogy ezek a jövő bankói legyenek, mint inkább az, hogy ezek a mi bankóink legyenek és pedig minél nagyobb számban. Bár az esztetikának határozottan nagyon fontos szerep jut az új bankók megválogatása körül, mégis a bankó az egyetlen poétikus mű, ahol a belső tartalom mellett a külalak egészen eltörpül, mert például ki ne cserélne el egy gyönyörű 10 koronás bankót egy csunya, sőt visszataszító 1000 koronás bankóért? Reméljük azonban a legjobbat, hogy az új bankók nagyon szépek lesznek, nemcsak azért, mert bankók és mert minden bankó szép, hanem magasabb művészeti szempontból is és bizunk a két pénzügyminiszter izlésében, hogy a szépek közül a szépek szépét fogják kiválogatni. Annyi körülbelül bizonyos, hogy az új bankókra égető szükség van, mert ugyan ki mondhatná el, hogy neki elég van a régiből?

— (**Álkulessos tolvaj**.) Leja István, szabolcsi kereskedő már régebben tapasztalta, hogy üzletéből az áruk el-eltűnnek. Gyanúja támadt végre Múndróth Flórián nevű segédje ellen, hogy az tünteti el az árukat és feljelentette a legényt a hatóságnál. A nyomozás során Múndróthot éppen Pécsre találták, a mint egyik orgazdájánál egy csomó lopott árut kínált megvételre. Így hát nem tagadhatott semmit és be is ismerte, hogy álkulessal szokott bejárni az üzletbe s így lopott el onnan már vagy ötven forint értékű árucikket. Most a bíróság folytatja ellene a büntető eljárást.

— (**Halálos esés**.) Röhrich György somberek 66 éves lakos, báró Mirbach Ferenc pusztáján részeg állapotban az istállópadlására ment, hogy a szarvasmarhák számára szénát hozzon le. Visszajövelekor a létra felső fokán elcsuszott és fejével lefelé a földre zuhant és annyira megsérült, hogy eszméletét teljesen elvesztette s rövid szenvedés után meghalt.

— (**Az árva sorsa**.) Apátlan-anyátlan árva a kis leány, a kinek szomorú sorsa most dolgot ad a rendőrségnek. A város gondoskodik róla s havi tartásdíjat fizet érte egy alsómakár-utcai asszonynak, a ki immár tíz éves koráig felnevelte. Az asszony most bekerült beteg a városi kórházba; az ura,

a ki fuvarra szokott járni, maga maradt otthon négy apró gyerekkel és az árva kis leánnyal, a ki azonban korához képest eléggé jól ki van fejlődve. Az ember, a hogy látta, hogy a kis leány az ebédet, vacsorát milyen jól megfőzi neki és a gyerekeknek, hogy jóformán nem is látszik meg a házban az asszony hiánya, durva lelkében más vágy is fogamzott meg és egyik este kicsalta a leányt az istállóba magához. Az azután másnap sirva panasolta el a szomszédoknak, hogy az ember mint bánt vele és könyörgött, hogy segítsenek rajta, mert betegnek érzi magát. Kedden végre egyik szomszédasszony feljelentette az esetet a rendőrségnél, hol a főkapitány maga vette a kezébe a sötét bűn kiderítését. A leánykát orvosilag megvizsgálták s további ápolás végett beszállították a városi kórházba; az állatias embert pedig letartóztatták s most folyik ellene a vizsgálat.

— (**Kiszebelt juhászlegény**.) Makai József szent Pál-pusztai juhászlegény a napokban kihajtotta gazdája juhait a legelőre, maga pedig leheveredett a fűre s nemsokára elaludt. Ez alatt az idő alatt valaki kilopta zsebéből egy kendőbe kötött nyolc forintját, a szegény juhásznak egész havi bérért. Az ismeretlen tettest most nyomozzák.

— (**Fiatal csavargó**.) A rendőrség szerdán este a cirkusz körül elfogott egy tizenegy éves csavargó fiút, mivel a cirkusz istállója mögé bujva cigarettázott, nem csekély módon veszélyeztetve annak tűzbiztonságát. Bevitték a torony alá s vallatóra fogták, miközben kiszült, hogy már három hónap óta csavargó foglalkozás nélkül a városban. Kovács Józsefnek hívják a gyereket, ki — mig illetőségi helyét kipuhatolják — a rendőrség foglya marad.

— (**Letartóztatott pincér**.) Szerdán este egy szűkszavu hivatalos távirat érkezett a rendőrséghez, melyben csak ennyi volt megírva: „Csehy Alajos pincér Eszékről megszökött. Elfogandó.“ Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztosnak csak annyi ideje volt, hogy a fél tizenkettőkor érkező vonathoz szaladhott s éppen abban a pillanatban érkezett le, midőn az eszéki vonat berobogott. A rendőrbiztos tudakozódott, hogy melyik utas hol szállt fel, de miután kellő felvilágosítást nem kapott, beszállt egyik vasuti kocsiba, melynek ablakán feltűnő izgatottsággal tekintett ki egy utas.

— Maga Csehy Lajos? — kérdezte a rendőrbiztos.

Az utas meglepetten tekintett a rendőrbiztosra s aztán megzavarodva a hirtelen kérdés által, válaszolta:

— Igen . . . én . . . vagyok.

Persze letartóztatta s 6-án vissza vitték Eszékre, ahol négyezer forint elsikkasztása miatt fognak ellene eljárni.

— (**A jövő papjai**.) A pécsi papnöveldében hétfőn vette kezdetét a pályázók fölvétele. A székesegyházban tartott mise után Hetey Sámuel megyéspüspök személyes előnöklete alatt folyt a felvétel, melyre összesen ötvenhárman jelentkeztek, kik közül ötvenen személyesen is megjelentek. Érettségi bizonyítvánnyal theológiára Dubnitzky László, Hofmann Károly és Körmendy Izidor; a főgimnázium ötödik osztályára: Bartelsz Károly, Csizmadia István, Dvoráček Ádám, Fehérvári Ferenc, Gebauer Miklós, Gaspárics György,

Gere Gábor, Horváth János, Koch Alajos, Lesnik Ferenc, Reif József, Riegler Rezső és Than Nándor vétettek fel a papnöveldebe a kedden befejezett konkurzus után.

— **(Felhőszakadás.)** Olaszon és vidékén e hó elsején délután felhőszakadás féle zivatar volt, mely nagyon sok kárt okozott a gabnában, szőlőkben és a rétekben. A legöregebb emberek sem emlékeznek ilyen nagy vízre. A legmagasabb fekvésű rétek tele lettek vízzel. Jég azonban — hál' Istennek — nem volt. Gyula pusztán a villám egy istállóba csapott, mely istálló a padlásán levő szénával porrá égett.

— **(A cigány meg az ezüst kanál.)** Ujbányán hétfőn egy csavargó cigánylegényt tartóztattak le, ki a felszólításra nem tudta magát igazolni. Kihallgatásakor azt vallotta, hogy főfoglalkozása a nyírfa-tekő és főzőkanál árusítás, most azonban nem lévén pénze »anyagra«, koldulni kénytelen. A cigánylegény egy kisebb batyut is cipelt magával, a melyben két ezüst evőkanalat találtak. A kanalakba I. W. betűk vannak vésve. Hogy miként kerültek ezek a cigánylegény birtokába, azt a megindított vizsgálat fogja kideríteni, mert a legény annyira belemélyedt a tagadásba, hogy még azt is el akarná tagadni, miszerint a nála volt batyu az övé lenne. Erre vonatkozólag azt állítja, hogy azt valaki kicserélte az övével. Persze nem hisznek a furfangos legénynek, hanem őrizet alatt tartják, míg a kanalak titkáról lerántják azt a bizonyos takaró leplet.

— **(Bejelentett öngyilkosság.)** A vármegyéhez 4-én egy levél érkezett, melyen nincs ugyan a feladás helye, sem kelte megjelölve, a posta-pecsétről azonban látszik, hogy a levelet Dráva-Szabolcsen hétfőn adták fel. A kusza betűkkel és helyesírási hibákkal írott levél következőkép szól: »Tekintetes mélen tisztelt Vár Megye! Megunván az Élet keserveit a Hallalba fogog meni, amiért Pétsre utazok, hogy ot meg ölöm magamatt, mert ithon nagyon őriznek. Ne bontsanak fel ha meghalok merd ugyis én vetetem végett Életemnek. Temesenek el egyszerűen. Tiszteletel Honig István.« Dacára annak, hogy ez a levél nem úgy hangzik, mintha az írója komolyan gondolna a halálra, a vármegye mégis megtette a szükséges intézkedéseket, hogy ha Honig ur tényleg bejönne Pécsre »meghallni«, hát kellő apparátussal megtudják tartani az »Élet« számára. Eddig azonban — mint megkönnyebbülten értesülünk — Honig ur nem jött Pécsre s így remélhető, hogy még életben van. Talán meggondolta magát!

— **(Korcsmai verekedés.)** Alig mulik el nap, melyen ne történnék valamilyen verekedés a korcsmákban s ha a teljes hatalmával beállott uborkaszazon alatt minden valamire való hirnek a magva is kivész, a korcsmai verekedések bámulatos szívóssággal felszinen tartják magukat. Kedden éjjel is két korcsmában történt veszekedés. Az egyiknek — mely a buzatéren történt — Papp Pál és Filsz János a hősei, akik annyira ellátták egymás baját, hogy Filsz Jánost belékelt koponyával kellett a kórházba szállítani, ahonnan azonban 5-ikén reggel már utnak is eresztették. A másik a Pálya-utcában történt s annyival enyhébb jellegű, hogy itt vér nem

folyt, mert a rendőrjárat a korcsmából kihangzó lármára figyelmessé lévén, a veszekedőket Stein Antal lakatoslegény és Marócz János személyében letartóztatta.

— **(A kinek nincs számar.)** Nem is hinné az ember, hogy azért a hosszszufülü, fekete keresztos hátu állatért valaki bünre vetemedjék. De miután az az ősrégi közmondás, hogy »ha ló nincs, jó a számar is« nem minden alapnélküli, hát ló hiányában kapta magát Werter József málomi lakos és szomszédja udvarából elhajtotta annak fülesét a maga portájára. Persze nem soká tartott a gyönyör, mert a káros feljelentése folytán megindult nyomozás során csakhamar ráakadtak a csacsira, melyet visszaadtak gazdájának, a vagyonszösség elvének hódoló Werter Józsefet pedig átadták a bíróságnak.

— **(Tolvaj a szénaboglyában.)** Sándor János magyar-ürögbi gazda kedden késő este, midőn már mindenki lepihent, véletlenül kiment az udvarra, ahol gyanus neszt hallott. Figyelni kezdett a zaj okára, s ekkor látta, hogy egy a sötétség miatt felismerhetlen alak óvatosan közeledik a lakóház melletti éléskamara felé. A gazda erre vissza tért a szobába, s revolvert véve magához, lámpával a kezében újra kiment az udvarra, s felköltötte béreslegényét, kivel közösen kutatni kezdtek az éjjeli vendég után, azonban senkit sem láttak. Már azt hitték, hogy talán tévedés az egész, midőn a béreslegény a szénaboglya tövében felfedezte a gyanus alakot. Természetesen azonnal lefűlelték, s átadták a hatóság embereinek, ahol az éjjeli látogató azt vallotta, hogy őt Mikes Péternek hívják, igazolni azonban nem tudta magát. A kétségtelenül rossz szándéku embert a megindított vizsgálat befejezéséig fogva tartják.

— **(Vasvilla és balta.)** *Bebics* Trifon dunaszekcsői lakos feljelentette *Bán* József, szintén dunaszekcsői lakost, hogy az őt egy baltával véresre sebesítette. *Bán* József ezt be is ismerte kihallgatásakor, csakhogy kitünt, hogy nem ok nélkül ment baltával ellenfelének, mert az előzőleg egy vasvillával a bal lábába szúrt. Így hát mindkettőjüket feljelentették a bíróságnál, a hol majd ítélnék felettük.

— **(Pórujárt betörő.)** Szemely községben *Resch* György ottani molnár malomába betört *Cimber* Antal, szemelyi lakos. Felmászott a ház padlására és onnan jutott le a malomba, hol épen egy zsák lisztet emelt fel, mikor a gazda észrevette az általa okozott zajt és három pisztolylövést tett a levegőbe. A betörő erre úgy megijedt, hogy nyomban kerekét oldott; de otthon sem tudott maradni, hanem reggelre megszökött a faluból. A csendőrség most keresi.

— **(Megkerült ékszerek.)** *Mauthner* Soma, mohácsi ékszerészől eddig még ismeretlen betörők ez év január 25-én 240 forint értékű ékszert loptak el. A betörők a lopott ékszereket Eszéken egy zálogházban zálogosították el, a hol az ékszereket nyilvános árverésen potom huszonnégy forintért három ószeres vette meg. Ezeket most kinyomozták és a lopott ékszereket tőlük elkobozva, azok visszakerültek a károshoz. A csendőrség újabb nyomot nyert ezzel a betörők után, kiket most kétszeres éberséggel keresnek.

— **(Nyári ünnepély.)** A Zsolnay-gyár önkéntes tűzoltói folyó hó 16-án az üszögbi erdőben nyári ünnepélyt rendeznek. Belépti-díj személyenkint 25 kr., katonáknak őrmestertől lefele 15 kr., gyermekeknek 14 éven alul 10 kr. Kezdeté délután 3 órakor. A vendégek különös mulattatására a délután folyamán bemutattatnak a legujabb confettik, bombák, tombola és világposta. A tánc-szünetek alatt tréfás mulatságok tartatnak, ezek között nagy lóverseny. Este az erdő fényesenivilágittatik. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély 8 nappal később tartatik meg.

— **(A kórház kibővítése.)** A kórház telkével határos püspöki kert már régebben kiszemeltetett arra a célra, ha a kórház kibővítették, illetve a kórházzal kapcsolatos elmebeteg-osztály felállittatik. *Majorossy* Imre polgármester most megindította ez iránt a tárgyalási eljárást, a mennyiben 5-ikén levelet intézett a megyéspüspökhöz, kérve a kertnek méltányos kárpótlás ellenében való átengedését. Ha a püspök válasza megérkezik és — ismert áldozatkészségétől remélve — igenlő lesz, egy lépéssel megint csak előbbre halad a kórház kibővítésének ügye s telek már lesz az elmebeteg-osztály felállittására!

— **(A ki pénz nélkül mulat.)** Gundrum Bélának mulatni való kedve támadt, azonban pénze nem volt. De ez nem gátolta őt abban, hogy be ne menjen egy felső vámház-utcai korcsmába, ahol nagy hangon vacsorát rendelt, melyet kellő borok kíséretében elfogyasztott. Midőn fizetésre került a sor s a korcsmáros két forint negyven krajcárt követelt, Gundrum ama lakonikus megjegyzéssel, hogy:

— Tán csak nem vagyok bolond, hogy fizessenek! — távozni akart. Persze lefűlelték és átadták a rendőrségnek.

— **(A falu kalapácsa bajban.)** *Szipakmayer* Antal, tésenyi községi kovács 5-dikén bejött Pécsre, hogy itten bevásárlásokat tegyen. Ideérve a hogy betért a legelső boltba, rögtönösen ki is jött onnan, mert a hogy fizetni akart egy tiz forintossal, az a kereskedő előtt gyanusnak tűnt föl és nem fogadta el. Ugyanígy járt a második, harmadik, negyedik boltban is. Mindenütt gyanusnak találtak a tizforintost s visszaadták neki. Ő az egyik helyen azt mondta, hogy a takarékpénztárban kapta, másik helyen bankot, harmadik helyen vásárt emlegetett, hogy ott adták neki a gyanus tizest. Végre a negyedik helyen azt tanácsolták neki, hogy menjen a rendőrségre s ott jelentse be a dolgot. Ő meg is ígérte, de a helyett felkapott a kocsijára és haza akart sietni. De arra nem gondolt, hogy minek is van telefon a világon, mert *Selényi* Antal ügyeletes rendőrbiztos, kinek fülébe jutott a tizforintos hire, nyomban kitelefonozott a szigetikülvárosi vámhöz, hogy tartóztassák le a falu kalapácsát. Ez meg is történt mikor a vámnál kocsijával át akart menni és be lett kísérve a rendőrséghez. Ott is ötlöhatolt, hogy honnan szerezte a hamis tizest és végre is le kellett tartóztatni. Az ügyben *Selényi* rendőrbiztos alapos nyomozást indított meg s valószínű, hogy már legközelebb kiderül a hamis tizforintos titokzatos históriája.

— **(Elrepült galambpár.)** Hosszúhetény közelében fekvő *Zobák* pusztán történt a história. Egy fiatal, alig tizenhatesztendős leányka beleszeretett az édes apjának egyik legénycselédjébe s ez időtől kezdve aztán folyt a szerelmi idill holdvilágos nyári estéken bent

a kertnek dúslombu lugasa alatt, vagy kint a szénaillattól terhes mezőn, ahol a fiatalok — amikor csak szerét ejthették — lopva találkoztak s a szerelmesek csekély igényeivel boldogok voltak, ha egy-egy csókot vagy kézszorítást válthattak. Boldogságuknak azonban csakhamar vége szakadt, mert az apa, a ki igen szigoruan tartotta a leányát, rájött a tilos szerelmi kettősre s elkergette a legényt világgá. S azóta busult, senyvedt a fiatal leányka, könnyekkel áztatta esténként nyoszolyájának hófehér párnáit s már-már azt hitték, hogy bepusztul nagy fájalmába, midőn a mult héten hirtelen jókedve kerekedett a kis leánynak. Levelet kapott szerelmesétől, melyben értesíti, hogy Eszék mellett egy uradalomnál kapott helyet, fapásztor lett s most hívja, csalogatja a kis leányt magához. S most már nem marad sok elmondani való a szerelmes históriából. Annyi az egész, hogy a leány apja 5-dikén beállított az előljáróságához azzal a keserves panaszszal, hogy az ő leánya elment hazulról, megszökött! Persze most folyik a szerelmes galambpár után a hajsza, de eddig nem sikerült őket kézre keríteni. S ha Amor isten is úgy akarja, majd csak mint férj és feleséget fogja őket megtalálni a bős apa!

— **(Villámcsapás.)** A nyári idény beállta óta alig mulik el nap, hogy zivatarok és felhőszakadások okozta károkról ne kapjunk hírt. Ilyen hírről értesítik most is lapunkat Darócihalmáról, ahol szombaton délután óriási széllel kezdődött zivatar volt. A villámok mind sürűbben cikáztak végig a fekete felhőkkel borított égbolton, midőn óriási dörrejjel a villám lecsapott a káptalani kápolna tornyára, melyet annyira összerongált, hogy a javítási munkálatok huzamosabb időt fognak igénybe venni. A villám a kápolna főoltarán is tetemes pusztítást vitt véghez, emberéletben azonban nem esett kár.

— **(Öngyilkos mérnök.)** Szlatinán Kuba József a valpói uradalom nyugalmazott mérnöke felvágta az ereit és elvérzett. A szerencsétlen ember Verőcemege megbízásából építkezéseket vezetett és a reá bízott pénzzel nem tudott elszámolni. A napokban megengedték neki, hogy csak július 5-én számoljon el, de nem volt reménye, hogy a kitűzött határnapra rendezze ügyeit. Ezért lett öngyilkossá.

— **(Gólya a vonaton.)** A szeszélyes, hosszucsőrű madár, melyet legutóbb Schenk tanár »segédjének« neveznek, már ismét megjárta magát s a robogó vonaton látogatott meg egy leányt. Vasárnap délelőtt történt, hogy Szent-Lőrinc és Pellérd között egy harmadosztályú kocsiban az egyik utasnót szülési fájalmak lepték meg. Az utasok hirtelen, úgy a hogy lehetett, tekvőhelyet raktak össze a kocsi ülésén s mire a vonat Pécsre berobogott, a fiatal leány egy egészséges fiúgyermeknek adott életet, ki — mint mondani szokás — anyjával együtt a körülményekhez képest elég jól érzi magát.

— **(A Duna hullámaiban.)** Izgalmas jelenetnek voltak tanui Mohácsnak azon lakosai, kik egyik este 1/8 óra körül a kompátkelés környékén a Duna partján állottak. A városi csavargózós a szigeti partról a jobb part felé mentében éppen a Duna közepére ért, midőn a komp szélén ülő Tasi Józsefné egyensúlyt veszítve a Dunába esett. A hullámok oly gyorsan vitték őt lefelé, hogy a kompban levők közül senki sem nyújthatott neki segílyt. A szegény asszony egy ideig kapálódzott a kezeivel, de aztán alásülyedni kezdett. Szerencsére éppen abban az időben csolnakázott a Dunán ifj. Adámovics József fiatal ha-

lászlegény, ki észrevéve a balesetet, erős evezéssel a hullámokkal küzködő asszony felé tartott s éppen akkor ért hozzá, midőn ennek még csak két karja látszott ki a habokból. Megfogta karjánál és a csónakba emelte a már elalélt asszonyt, kit így megmentett a biztos haláltól. Az említett halászlegény állítólag már négy embert mentett meg ily módon a haláltól. Megérdemelne valamely kitüntetést.

— **(Gyermekrablás.)** Mult vasárnapon egy ismeretlen egyén a főherceglaki pusztaszélen egy hat és két öt éves fiút kocsijára csalván, velük Lipovicán és Siklóson keresztül hajtván, azokat a harkányi erdőn átvezető országuton letette és tovább ment. A fiukat egy Szlavóniából jövő ember megtalálta, bevitte őket Harkányba s átadta a község birájának. Itt találta meg őket a nyomozással megbízott főherceglaki járőr.

— **(Veszett ebmarás.)** Herbert Gáspár, lancsuki kántortanító nejét a saját kutyája balkezének középső ujján megharapta. Az eb lebunkóztatván, az állatorvos annak veszett voltát megállapította. A megmárt nő a budapesti Pasteur-intézetbe ment gyógykezelés céljából, a járási főszolgabíró pedig Lancsuk község ebeire negyvennapos zárlatot rendelt el.

— **(Öngyilkosság.)** Sipos János 71 éves szegzárdi földmives egyik közelmúlt reggel 6 órakor a félszer gerendáján, míg felesége távol volt a háztól, felakasztotta magát. A szerencsétlen embert folytonos betegsége keserítette el.

— **(Gyermekcsempésés.)** Szabó József és neje tolnai lakosok jó ideje boldog házasságban éltek, csak az volt a bibi, hogy a gólya sehogys sem akart házuk táján megjeleni. Az asszony, hogy férjének ezt a hő óhaját is kielégítse, reménybeli állapotot színelte a jámbor férj előtt és Szegzárdon Oláh Józsefné nevű asszonytól megvett előre egy reménybeli gyermeket 25 frtért; mikor aztán a kis uj honpolgár világra jött, a valódi anya a szegzárdi anyakönyvvezetőnél bejelentette a születést, a fogadott anya pedig átvette az újszülöttet és Tolnán szintén anyakönyvezette a magáé gyanánt. A titok azonban kipattant s a csendőrség nyomozása kiderítette a gyermekcsempésést és följelentette a szolgabírósnál.

— **(Sok az eszkimo.)** A helybeli áll. főreáliskolánál az egyik üresedésben levő szolgai állásra pályázat volt hirdelve, melynek határideje most járt le. Az állásért, melylyel 250 frt fizetés és természetben való lakás jár, 14 mondd: tizennégyen pályáztak és legalább ennyire rugott azok száma, kik kérvényüket visszavették, mikor megtudták, hogy az állást csak kiszolgált katonai altiszt kaphatja meg, a mitől a miniszterium semmi szin alatt el nem fog tekinteni. Egyik-másik folyamodvány a humornak sincs híján. Így az egyik az állás elfogadását attól teszi függővé, vajjon lesz-e elegendő mellékjövedelme; a másik viszont kijelenti, hogy ő jelenleg nőtlen, de ha kívánják, rögtön megnősül. Ennél nagyobb készség csak nem kívánható szolgától!

— **(Vizügyi tárgyalás Bar-Sellyén.)** Tormai Károly alispán 4-dikén a káptalani vizek lecsapolása ügyében Sellyére utazott. Ezt az alkalmat felhasználták a vizkérdésben érdekelt sellyeiek, hogy tüntető

ovációkban részesítsék az alispánt, ki mint volt szentlőrinci járási főszolgabíró, alispáná történt megválasztatása óta kedden járt először Sellyén. Az alispánt a vonaton díszruhában Sellye előkelőségei fogadták, míg a községbe vezető uton fehér ruhás leányok és ünnepi díszbe öltözött menyecskék kiállítottak harsogó éljeneket. A község zászlódiszt öltött, az iskola előtt pedig a tanulóifjuság a tanítók vezetése alatt várta az alispánt, kit a község házában Vörös János dr. körorvos szép üdvözlő beszéddel fogadott, melyre az alispán — a nem várt ovációktól meghatottan — válaszolt. Az ovációk lezajlása után kezdetét vette a vizügyi tárgyalás, melyen Tormai Károly alispán elnökléte alatt a káptalani uradalom részéről Szeifritz István kanonok, Bodó Aladár dr. uradalmi ügyész, Budai Béla mérnök és Molnár Dávid uradalmi intéző, a Draskovich-féle uradalom részéről pedig Szakvály Emil uradalmi ügyész és Kisfaludy Imre kasznár, valamint számos érdekelt magánfél vettek részt. A tárgyalás befejeztével ünnepi bankett vette kezdetét, melyen számos felköszöntő hangzott el az ünnepelel alispánra s az ünneplő társaság Fejérváry főispánhoz is üdvözlő sürgönyt menesztett.

— **(Egy miniszter aggodalmaj az ebek miatt.)** A belügyminiszternek nagy aggodalmaj támadtak. Megkérdezte ugyanis külön kegyteljes leiratban a pécsi hatóságot, hogy az ebeknek Nagy-Britanniába való szállítását szabályozó miniszteri rendelet a szakközegekkel közöltetett-e? Lám, micsoda aggodalmas urak azok a miniszter urak, ha az ebeknek Britanniába szállításáról van szó, de micsoda aggodalmasak! Bezzeg a leányvásár-»szabályozás« aggodalmas ellenőrzés nélkül folyik Romániába, Szerbiába, az egész Kelet büntészeibe. E tekintetben aggodalmaskodnék inkább a miniszter ur, hol magyartaj emberekről, nem pedig fajkutyákról van szó.

— **(Vasut a levegőben.)** Az eszéki lóvasutársaság még 1898-ban folyamodott a vármegyéhez az eszék-kisközszeg-hercegszöllősmonostori vasut építéséhez törzsrészvények ellenében 50 ezer forint erejéig való hozzájárulást kérve. A közgyűlés kimondta ugyan, hogy a Duna és Dráva összeköttetése folytán ez a vasut fontos ugyan a vármegyére, de közuti alapja le lévén kötve, csak erkölcsi támogatását ajánlhatta fel. A vasut engedélyesei a folyó év elején ismét folyamodtak, a mikor is azt ajánlották, hogy az ötvenezer forint részletekben is fizethető, még pedig akár ötven évre, a mely utóbbi esetben évenként csak 2738 frt 80 krajcárt kellene a megyének fizetnie. A társaság csatolt jövedelmi kimutatást, illetve tervezetet is s ebben azt hozta ki, hogy a megyének évente 2500 frt részesedése lenne a jövedelemből, tehát csak 238 frt 80 krajcárt kellene évenként fizetnie. Az állam-építészeti hivatal e számítás feletle tetszetősnek és megbízhatatlannak jelezte s nem véleményezte a hozzájárulást, mivel a megye utalapja ugyis ki van merülve. A mai megyei állandó választmányi ülésen nagy és hosszadalmas vitát provokált ez az ügy. Tormai Károly alispán, Koszits Kamill főjegyző, Zvonics Alajos és Darázs Ödön mellette voltak a vasutnak, valamint Német Lipót is; Stajevits János és Kovácsfy Kálmán főmérnök el-lene érveltek s végre az alispáni javaslat is ugy valósult meg, hogy a vasutat, bár a választmány lelkesen üdvözölte, de — a közuti alap a jövő évre még ma sem lévén jóvábagyva — egyelőre nem részesítheti segílyben a megye, hanem a hozzájárulás feletle határozatot az októberi közgyűlésre halasztja. A vasut addig tehát csak a levegőben fog épülni — s lehet, hogy azután is, mert pénz akkor sem lesz rá.

— (A pécsi polgári daloskör) f. hó 9-én (vasárnap) saját alapja javára a Scholz-féle sörcsarnok (benn a városbani Sörház-utca) összes helyiségeiben énekekkel, tánccal és tekeversenyyel egybekötött nagy nyári ünnepélyt rendez. Műsor: 1. »Népdalok« férfikar, Médertől. 2. »Viharban« férfikar, Dürner-től. 3. »Népdalok« férfikar, Lányi E.-től. 4. »Erdei béka« férfikar, Abt-től. Műsor után tánc következik. A tekeverseny már szombaton este elkezdődik s az ünnepély napján d. u. 2 órakor folytatódik. Lesz külön verseny a hölgyek részére is. Ezen alkalommal számos és közte igen értékes tárgyak lesznek kijátszva. A versenyre a kinevezett versenybírószám ügyel fel. Lesz továbbá világposta és confetti dobálás is. A talp alá valót, valamint a séta-zenét Korodi Károly jól szervezett zenekara szolgáltatja. Belépti-díj személyenként 30 krajcár, gyermekeknek 10 kr. Kezdeté a versenynek d. u. 2 órakor, az ünnepélynek 4 órakor. Az ünnepély rossz idő esetén a belső termekben tartatik meg.

— (Fizetésemelések az egész vonalon.) A város és a megye tisztviselői még megirigylék a falusi »hivatalnokok«-at. Mert az állandó választmány előtt ma egész csomó községi képviselőtestületi határozat volt, melylyel a községek az ő tisztviselőik fizetését felemelik. Mágocs nagyközség például a közgyámok fizetését 50—50 forinttal felemelte s egy árvtári könyvelői állást szervezett 300 frt fizetéssel. Hosszúhetényben emelik a bíró fizetését, Maiss község a pénztáros fizetését rendezi, továbbá Szent-Dienes, Vörösmarth és még több község emeli tíz-húsz forinttal a tisztviselők fizetését. Sőt van olyan is, ahol a községi bába fizetését emelik. Szóval az egész vonalon megindult a fizetésemelés s nemsokára a falusi hivatalnok nagyobb úr lesz a városinál!

— (A becsületes megtaláló.) Ma reggel a piacon egy cselédleány elvesztette tizenhat forint készpénzzel terhelt tárcáját, azonban mire felért a rendőrségre, ahol az esetről jelentést akart tenni, már ott várta a pénztárca a pénzzel együtt, melyet Cigler Marica gyümölcsárusnő talált meg s vitt fel a rendőrségre.

— (Nőügyvédek Franciaországban.) Nevezetes lépést tett a nőemancipáció. A francia kamara szombaton 319 szóval 174 ellen elfogadta a Viviani-féle indítványt. Ez az indítvány a nőket feljogosítja arra, hogy kellő előképzettség esetében ügyvédi gyakorlatot folytathassanak. Éppen kétezer éve most, hogy a római császárság első századában a nőket ügyvédi gyakorlatra bocsátották. Mintegy kétszázéves múlt után a nőknek ez a joga megszűnt s csak most éled fel újra ismét egy latin fajú nemzet körében. Hogy Franciaországot e téren is utánozni fogják, az kétségtelen s a végtárgyalásokon szereplő védőügyvédnök nemsokára Európaszerte megszokott alakjaivá válnak a törvényszékeknek.

Törvénykezés.

§ Vér a fonóban. 1898. évi október hó 31-én történt Dunaszekcsőn, hogy Bari Ferenc és Kokány Sándor, akik már régóta haragosai voltak egymásnak, összetalálkoztak a fonóban, ahol azonban semmiféle ellenségeskedő magatartást nem tanúsítottak. Amint azonban csoportokba verődve hazafelé mentek, Bari Ferenc egy bottal fejbeverte Kokány Sándort, kinek Farkas Mihály a segítségére sietett. De ekkor már Bari kést rántott, melylyel Farkas Mihályt fültövon, Kokány Sándort pedig mellbe szúrta úgy, hogy a vértől elborítva végigterült a földön s sebesülése folytán még most is tudóbajban szenved. Így került 7-én Bari Ferenc a súlyos testi sértés büntetével vádoltan a pécsi kir. törvényszék elé, mely Bari Ferencet ezért kilenc havi börtönre ítélte. Az ítélet ellen úgy a vádlott, mint a kir. ügyész felebbezték.

§ Az asztalos büne. Keszdorf Antal asztalos Német-Bolyon, a honi ipar pangásának fényes bizonyítéka gyanánt olyan állapotban leledzik, hogy sem deszkája nincs, sem pedig pénze, melyből deszkát vásárolhatna. S e fölötti elkeseredésében aztán arra biztatta Wolfart Mihály nevű inasát, hogy Berger Izidor fakereskedő telepéről neki deszkát lopjon. Az inas szót fogadott, s egy izben délben, mikor senki sem volt a fatelepen, két szál deszkát elcipelt onnan, ugyanaznap éjjel pedig tizenegy darabot hordott el. De ekkor rajta vesztett, mert tetten érték és átadták a csendőrségnek. Így került aztán a bajba az inas is meg a mester is, ki azonban a pécsi kir. törvényszéknél 5-én megtartott végtárgyalás során erősen tagadta, hogy ő biztatta volna inasát a lopásra. Tagadása azonban mit sem használt, mert inasa eskü alatt tett vallomásaival és Paupert Gyula tanu reá bizonyították a dolgot, ennélfogva a kir. törvényszék Wolfart Mihályt a lopás büntetéseért hat havi, Keszdorf Antalt pedig a felbujtásért hét havi fogságra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ Engel-ügy Nagybecskerekén. Nagybecskerekéről írják a »Magyarország«-nak: Kovács Sándor borkereskedő ellen mesterséges borknak forgalomba hozatala miatt a nagybecskereki rendőrkapitányság kihágási eljárást indított. A tárgyalásra idézés folytán mint vádlott megjelent az Engel József fia pécsi borkereskedő cég képviselőjében annak belfagya, Engel Mihály, a kitől Kovács Sándor a borokat vásárolta. Tárgyalás közben Engel, hogy a védelmet jobban előterjeszthesse, elkérte a tárgyalást vezető Reitter Oszkár rendőrkapitánytól az egész kihágási ügy alapját képező jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv, 1 eredeti és 1 hivatalos másolati példányban egymásba fektetve feküdt ott. Reitter az egyiket odaadta, de Engel a másik példányt is elkérte, jöllehet Reitter rendőrkapitány figyelmeztette, hogy a két példány teljesen azonos. De miután Engel ragaszkodott ahhoz, hogy neki mindkét példányra szüksége van, Reitter gyanútlanul át-szolgáltatta neki.

Mikor a tárgyalás befejeztetett s úgy a panaszlottak, mint a becskerekéi borvizsgáló bizottság tagjai elhagyták a tárgyalási termet, Reitter rendőrkapitány rendezni kezdte a szétszórt tárgyalási iratokat. Az egész ügy alapját képező jegyzőkönyveket, melyek nélkül minden további eljárást be kellett volna szüntetnie, — nem találta sehol. Elképzelhetni Reitter ijedelmét, a kinek így nemcsak hivatalbeli állása, de polgári becsülete is kockán forgott.

Reitter nyomban mozgósította a rendőrséget s maga is személyesen üzöbe vette Engelt. De nem találták sehol. Ekkor a kir. ügyészségnél szóbelileg bejelentette az akta eltűnését s elrendelte Engel Mihály letartóztatását.

A rendőrök végre 3 órai kutatás után föltalálták Engelt, a kit letartóztattak s a rendőrkapitányságra kísérték.

Reitter első dolga volt fölhívni Engelt, hogy az eltűnt jegyzőkönyvet adja elő. Engel erre elkezdett csodálkozni s mit sem tudott arról, hogy nála lenne a jegyzőkönyv.

A jegyzőkönyv azonban mégis előkerült. Engel azon iratai között volt, a melyeket a tárgyalásra magával hozott.

Engel úgy adta elő a dolgot, hogy azokat tévedésből, szórakozottságból tette az iratai közé, abban a hitben, hogy az övéi.

A rendőrkapitányság Engellel jegyzőkönyvet vett föl — s a jegyzőkönyvet áttette a kir. ügyészséghez. A kir. ügyészség, a mely közokirathamisítás büntetettét látja főnforogni, a btkv. 406. §-a alapján meg is indította Engel Mihály ellen a kriminális eljárást.

Közgazdaság.

□ Gazdasági tudósítás. Szentlőrincről írják a következő gazdasági tudósítást: Baranya-Szentlőrinc gazdag termő vidékén az ideai aratás alatta fog maradni a tavalyinak. Kezdetben és messziről nézve igaz, hogy sokat mutattak. Közelről azonban mindjárt fel-tünhetett két dolog; egyik az, hogy a szárképződés, illetve bokrosodás hiányossága folytán nemcsak a sovány, de a középminőségű földnek is a vetés ritkább a normálisnál, másodsor, hogy igen sok — fele-harmada — a szárnak fejlődésben visszamaradt vékony s ezek kalásza is szokatlanul apró és felette vékony, sokszor kalász nélkül való, mely kiadós, egészséges szemterméstől a reményt is elzárja. Az őszi árpának néhol felénél több az, amelyben a fej kalásztalan, mogyorónagyságu 4—8 szemet tartalmazó idétlen deformációt képez. A buzavetés, ahogy fenn áll, ugyszólván emeletes. Felül vannak egy vonalban a kifejtett, de igen ritkán álló kalászok, 15—20 centiméterrel alább a másik szint, apró, fejletlen buza fejkéből és sok helyt ez a sűrűbb, a többség. A júniusban csaknem naponként tartós záporok és kiadó esők folytán a jó földek vetései a földön és pedig össze-vissza kuszáltan fekszenek, mi miatt aztán éppen a legjobb reményt mutatott termések 50, néha több százalékkal redukáltak, úgy hogy az ilyeneket az aratók vonakodnak részében elvállalni. A június 19-én esett félórás jég, megyénk több részén Villánytól—Szigetvárig, pástánként igen sok kárt okozott. A társulatok becsülje 2-től 100 százalékgig becülte a kárt. Szerencsére egy-egy község határa egészben nem szenvedett. Így Nagyvátyon 25 százalékkal legmagasabb, de a határ nagy része alig szenvedett. közvetlenül szomszédos Szentersébeten pedig 20—100 százalék volt a kár. A legtöbbje 60—70 százalék. A szőlők egyrésze tönkrement a gazdag termésnek 50 sőt 60 százaléka alig maradt, de a hegy nagyobb része alig szenvedett. A tavasziak, kukoricák, répák, ahol munkakésedelem nem történt, nagyszerűen állanak. A rozs ritka, apró fejű és ablakos. A főtermény általában mondhatni, a környéken mindenütt nagy családost okoz, tekintve azt is, hogy a rozsda — kivált laposabb helyeken — a szemeket is megtámadta. Őszi árpa részben már le van aratva, rozsot itt-ott kezdik vágni.

□ A sertésvész terjedése. A földmivelési miniszter legújabb kimutatása a sertésvésznek további terjedéséről tesz tanúságot. A múlt héten ugyanis 74-el szaporodott a fertőzött községek száma, amely jelenleg már 876-ra rug. A sertésorbánc is veszedelmesen grasszál s a ragadós száj- és körömfájás is tíz újabb községben lépett fel. Ausztriában ezalatt a legkedvezőbb állategészségügyi viszonyok uralkodnak, amennyiben sertésvész mind-össze 24 és ragadós száj és körömfájás csupán 24 községben pusztit.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi július hó 8. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza uj 8.70.—9.—; kétszeres uj 6.70—7.—
rozs uj 6.50.—6.80; — árpa őszi 5.—5.20; tavaszi —
zab tavaszi 5.30.—5.40; uj —.—.—; búkköny
—.—; kukorica ó 4.70—4.90; széna 1.50.—1.80; szalma
1—1.20.

Kinálát: közép, mintegy 350 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.